

СВОБОДЕНЪ ГРАЖДАНИНЪ

ОРГАНЪ НА ВАРНЕНСКОТО ЛИБЕРАЛНО БЮРО.

В. „Свободенъ Гражданинъ“ ще излиза единъ пѣтъ въ седмицата: Срѣда. Цѣната му е за година 6 лева, а за половинъ година 3 лева въ прѣдплата. За странство, за една година 10 зл. лева, а за половинъ година 5 зл. лева. За обявления на първата страница се плаща прѣдплатено по 15 ст. на дума, на 2 и 3 стр. по 10 стот. на дума, а на четвърта страница по 3 ст. Всичко, което се отнася до вѣстника, испраща се до администрацията му въ г. Варна.

Единъ брой 15 стотинки.

Редакторъ: Петръ Хр. Генковъ.

И РАЗГРАДСКИЯ ГРАДСКО-ОБЩ. СЪВѢТЪ РАСТУРЯНЪ!

Отъ Разградъ приехме слѣдующитѣ телеграмми:

Варна „СВОБОДЕНЪ ГРАЖДАНИНЪ“.

14 Августъ — На „Законността и Правдата“ Градский ни Съвѣтъ днесъ е растуриянъ. Подробности пощата.

НЕНЧЕВЪ

16 Августъ — Нови произволи: арестувани Бабаджановъ, Хумбаджиевъ други; общинското здание отнето съ полицейска сила. Духоветъ на гражданит сж страшно развълнувани. Позоръ!!...

Б.

Варна, 18 Августъ 1896 год.

Ни най малко не бидохме изненадани отъ растуриянето на Разградския Град.-Общинскій Съвѣтъ. Министръ Стоиловъ е послѣдователенъ въ своятъ дѣйстви и распореджания по управленieto на Държавицата ни. Слѣдъ растуриянето на Градско-Общинскитѣ Съвѣти въ градоветъ: Варна, Бургазъ, Ловечъ, Карнобатъ и др., той растури, за 15 дена до градскитѣ избори, и Разградския Общинскій Съвѣтъ! Ние нѣма да калифицираме това законно и справедливо распореджане на г. Стоилова, съ което задмнижъ въ висша степенъ прѣднѣственника си. Ние се чудимъ само съ каква съвестъ, — ако допускаме още, че тоя интеллигентенъ Стоиловъ имамъ, — се е рѣшилъ да поднесе на Държавния Глава докладъ, за растуриянето на Разградския Град. Общинскій Съвѣтъ и друго, какъ тъй лесно е приподписалъ Указа, за тая прибързана работа, Князьтъ, който не е още забравилъ доблестната борба на разградскитѣ граждани прѣвъ минжлия режимъ!...

Не е голѣма работа да се направи единъ

произволъ отъ имѣющия властта въ рѣшитѣ си, както и не е особенна нѣкоя *побѣда* да се растурия едно изборно учреждение, за да се подготви спечелването на прѣдстоиящия изборъ отъ „нашитѣ“. Но да се задушава гласа на тия граждани, които подъ рискъ на живота си изгѣкохъ на лице г-на Стоилова отъ забвение и го качихъ на високото мѣсто, — това поведение на ехияния Стоиловъ е неокачествимо и неоприлично съ нищо, познато до сега въ моралнитѣ дѣйци! Тоя Стоиловъ, — който цалуваше земята подъ нозѣтъ на разградци и ги наричаше *доблестни граждани*, за дѣто изнесли на плѣницѣ една стамбуловска екзекуция, — да постъпи така спрямо градскитѣ имъ интереси е равносильно съ народната ни поговорка: „*храни куче да те лае*“.

Разградци! Редакцията на в. „Свободенъ Гражданинъ“, трогнжта отъ неподражаемата ваша постъпка по поводъ на безврѣменното растурияне на Град.-Общинския ви Съвѣтъ, рѣши да издаде специаленъ брой, който да посвети исклучително на вашето съзнателно и сериозно движение. Съ това, тя ви туря за примѣръ на

свободни граждани, които знажтъ да се жъпвуватъ за правдата и общинскитѣ си интереси. Въ очитѣ на българскитѣ граждани, ние не сж бунтовници, а смѣли защитници и неустрашени борци срѣщо произволитѣ и насилнията.

Граждани! Вашитѣ политически съмишленници, които съ особенъ интересъ слѣджтъ движението ви, поднасятъ ви моралната си поддръжка и насърчавания въ прѣдстоиящата борба за град.-общинскитѣ избори. Тѣ сж увѣрени отъ сега още, че *свободолубивитѣ и доблестни Разградци* ще съумѣжтъ, по легаленъ начинъ, да противостојатъ *доблестно* срѣщо венчки насилня, отъ кждѣто и да произлизатъ тѣ, за да защитятъ гарантиранитѣ имъ отъ Законитѣ права и свободи.

Не се бойте! Чернитѣ куражъ отъ много бройнитѣ поздравителни телеграмми, които ви се испратихъ отъ цѣлъ български народъ, слѣдъ 18 Май, 1894 год.!

Напрѣдъ, прочес, граждани, къмъ борбата съ знамето —

Долу Консерваторитѣ! —

г. Разградъ.

въ Стамболова режимъ, за да се избегне неговото падане; сега Разградъ изново се развива, за да даде подбигъ противъ нови произволи, причинени отъ единъ режимъ, който тържественно прокламира *свобода и законност* въ страната ни!

Отъ днесъ въ Разградъ се започва движението противъ режима на едно правителство, на чело на Стоилова, който дойде до това положение да забрави произвешенитъ си прѣди 2 години въ гр. Разградъ думи, че цалува прѣсгъта на Разградъ и да забрави борбата на Разградчани, да чупхъ сабитъ и пушкитъ на стражаритъ, да тръпхъ самитъ стражари, за да избержтъ Дръ Стоилова и Радославова отъ страна на опозицията противъ режима на Стамболова, прѣзъ мѣсецъ Януарий 1894 г. Види се, тѣзи врѣмена се забравихъ, когато привърженицитъ на Стамболовия режимъ наричахъ Стоилова и Радославова, чрѣзъ възвания къмъ Разградскитъ граждани, узурпатори, за да ги опозорихъ прѣдъ тѣхъ, а сега тѣзи сжщи привърженици дѣйствуватъ прѣдъ г. Стоилова, като най вѣрнопрѣдани, въпрѣки волята на Разградчани!

Ето каква е работата сега. Днесъ управителя прѣдписва на Общинското управление, че съ Височайши Указъ се разтурва Разградски Общин. Съвѣтъ и се замѣстя съ тричленна комиссия, която да управлява дѣлата на общин. управление до избирание новъ съставъ.

Щомъ се получи това прѣдписание, общин. управление, като видя, че въ него не сж оказани причинитъ за растурването, съгласно закона за градскитъ общини, тозъ частъ извѣсти това на гражданитъ, чрѣзъ градскитъ гласатай, за знание, като ги покани да се съберхъ въ 4 часа, послѣ обѣдъ, да обекдхъ този въпросъ и да си избератъ хора, на които да се повѣри общинското управление,—а не то да се прѣдаде на лица—тричленна комиссия, избрани и одобрени отъ правителството, и къмъ които Разградчани нѣматъ никакво довѣрие, по причини, които сж изложени въ долната резолюция.

Щомъ барабанчика разнесе обявлението отъ Общинското управление, всички граждани се разпанахъ. *Кметството бламирано! каква е тази работа?* на всекъдъ това се чуваше. Гражданитъ се поканвахъ на събрание въ 4 часа, послѣ обѣдъ, прѣдъ общин. управление.

Дойде 4 часа и прѣдъ площада и въ Общинското управление се набрахъ толкова граждани, колкото сж помѣнхти въ резолюцията. Найнапрѣдъ излѣзе и говори Кмета А. К. Зорзановъ, който, като прочете прѣдъ гражданитъ прѣдписанието на Управителя и като съобщи и ената на тричленната комиссия, опрѣдѣлени и твърдени отъ правителството, съобщени на събранieto, че причини за бламирането на Съвѣта въ прѣдписанието не се виждатъ и че да не то желае тѣзи хора за тричленна комиссия или не, покани да се искаже всекой гражданинъ.

Гражданитъ, като чухъ имената на натрапената отъ правителството тричленна комиссия, дноголасно неодобрихъ тѣзи ненавистни тѣмъ личности, остатъкъ отъ Стамболовщината, противъ която сж се толкова борили.

Послѣ Зорзанова излѣзе ораторъ Славчо Бабаджановъ. Този младъ деецъ тѣй живо говори и съ своята рѣчь тѣй хубаво охарактеризира положението на работитъ, щото си запазихъ правото да прѣдадемъ подробности отъ неговата свободолюбива и мъжествена рѣчь за идущий брой. Гражданитъ тѣй бѣхъ въодушевени отъ неговата рѣчь, щото акламирахъ справедливото му гледище и охарактеризиране несъстоятелността на днешний режимъ.

Послѣ Бабаджанова излѣзе да говори г-нъ Орданъ Рашевъ. Богатъ съ мисли отъ една страна и растревоженъ отъ случившето се беззаконие отъ друга, той, съ доста голѣмо напъжение, изясни всичката несправедливостъ и прогнѣзаконие на правителството противъ Разградското Кметство. Той посочи на факта, че на кметство, което имѣ смѣлоостъ да излѣзе прѣдъ гражданитъ съ нароченъ и вѣренъ отчетъ за дѣлата и положението на Общината, никога не може да му се приписва лонно и немарливо управление на работитъ, тѣй като гражданитъ сж само примни сждни да го сждхъ тогава, когато то имъ дава отчетъ за дѣлата си. Той сжщо

посочи на несъстоятелността на правителството, до която е дошло да си служи, за да има на страната си не толкова народа, отъ колкото властѣта върху него. Той посочи, че партизанитъ на правителството въ Разградъ сж ничтожни единици, че тѣ си виждатъ безсилието прѣдъ едно грамадно болшинство народъ и младежи, и че единствения пжтъ, който сж зели—е тактиката на насилието, тактика, вънъ отъ законитъ — подобна на бившия режимъ. Той объясни на гражданитъ, че понеже правителството на Стоилова, тукъ нѣма доста партизани, и тѣзи които има, тѣ сж изолирани отъ народа, и че понеже тѣ явно виждатъ безсилието си прѣдъ толкова избиратели и младежи; понеже се мамихъ, че ще можхъ да си послужатъ чрѣзъ кметството тѣй, както си служеше и бившия Стамболовски кметъ Д. Стоиновъ, — направихъ постжпки прѣдъ правителството на г. Стоилова, и той ги повѣрва.

Рѣчьта си, г. Рашевъ завърши съ прѣдложение да се земе една резолюция, каквато събранието желае, като одобри лица, които да поднесатъ тази резолюция, гдѣто трѣбва.

Събранието взе слѣдующата резолюция:

РЕЗОЛЮЦИЯ

(Телеграфически съобщена на Негово Царско Височество, конне Министру Внѣршнитъ Дѣла, вѣстникитъ: „Народни Права“, „Социалистъ“, „Зора“).

По случай обявяването за растуренъ сегашний Градски-Общински Съвѣтъ и замѣстванieto му съ назначената отъ правителството тричленна комиссия, състояща отъ Камбосевъ, Савва Стефовъ и Егемъ Ефенди, тогава, когато до изборний день *оставатъ само 15 дни*, и възмутени отъ това произволно насилие върху общинското самоуправление, днесъ на 14-и Августъ 1896 година, събрани прѣдъ площада на общинското управление, на брой около 1000 души, ний Разградскитъ граждани, като взехме прѣдъ видъ:

I) Че растурването на сегашний общински съставъ става на основание едно постановление на окръжната постоянна комиссия въ незаконенъ съставъ и безъ да бждхъ указани причинитъ за растурването, както това се изисква отъ специалнитъ законоположения по тоя случай;

II) Че назначенитъ отъ правителството за тричленна комиссия лица сж жалки остатъци отъ бившия тирански режимъ и

III) Че това растурване става не въ интереса на общината, а въ интереса и угодата на нѣколко ниски партизани и въпреки волята на градското население — взехме слѣдующата резолюция:

I) Високо протестираме противъ незаконното растурване на Общинский ни Съвѣтъ и повѣряване общинскитъ интереси въ ржцѣтъ на назначената и натрапената отъ правителството тричленна комиссия, въ която нѣмаме абсолютно никакво довѣрие;

II) Искваме пълно довѣрие къмъ сегашний Общински Съвѣтъ и молимъ правителството на Негово Царско Височество, щото, — ако и да бжде той растуренъ, — (Защо? Р.) то общинскитъ интереси да се повѣрхъ на избрания сега отъ насъ лица за тричленна комиссия: *Иванчо Деневъ, Василъ Ненковъ и Ахмедъ Чаушъ*; иначе ний гражданитъ сме готови да защитаваме общинското самоуправление, което ни е гарантирано отъ основния ни законъ и по никакъвъ начинъ нѣма да го прѣдадемъ въ ржцѣтъ на патристичната отъ правителството тричленна комиссия.

(Под.). Упълномощени отъ бюрото: граждани: *Гали Черневъ, Юр. Рашевъ, Никола Марковъ, Х. Ибримъ Хамидовъ, Михаилъ Георгиевъ и Атанасъ Иаковъ*.

Подадохъ се много телеграмми до Министра Стоилова въ знакъ на благодарностъ, че, ако Разградчани се видяхъ 2 години малко спокойни отъ борба противъ режима, какъвто бѣ Стамболова,—днесъ се виждатъ въ началото на една нова борба, която съвсѣмъ не имъ е по волята, тѣй като не върватъ още, че Стоиловъ ще изпадне до толкова, щото да се уповава на единъ доста „благоразуменъ“ Окр. Управителъ и нѣколко изолирани отъ населението жалки привърженици на правителството, които прѣди всичъ

ко не сж искрени и експлоатиратъ съ довѣрието му за лични облаги. Всички подадени до Стоилова телеграмми сж доста демонстративни, отъ които Ви съобщаваме, Г-не Редакторе, слѣдующата, само за прѣмѣръ, подадена отъ кмета.

София

Министру Стоилову.

Конне „Народни Права“, „Социалистъ“

Въ 1894 година Разградъ Ви издигна на висотата на положението, което днесъ заемате. Вий цалувахъ прѣстѣта на Разградъ. Въ 1896 година Вий се осмѣлихте да растурите Общинский Съвѣтъ, безъ причини, 15 дѣни прѣди избора. Тоя актъ свидетелствува, че Вие искате да си служите съ срѣдствата на бившия тирански режимъ. Помнѣте Разградъ!

(Под.) Кметъ Зорзановъ.

Управителя прѣдписва, щото Общин. управление още днесъ да прѣдаде дѣлата на Тричленната Комиссия; но за жалостъ, кмета и помощникитъ чакахъ до 6 часа вечерѣта и нито тричленна комиссия, на която г. Управителъ е прѣдписалъ да се яви, нито дяволъ се яви до това врѣме. Лопхтъ езици говорхъ, че нѣкой отъ тричленната комиссия се отказали отъ длъжността си; но *това се само лопх езици*. За сега населението се само навѣртва около Общин. управление и е готово да защитава самоуправлението отъ консерваторскитъ посѣгателства. Общинското Управление и гражданитъ сж рѣшили да не прѣдаватъ кметството до изборитъ на натрапената отъ правителството тричленна комиссия. Ще Ви съобща допълнително резултата и ще Ви държж, Г-не редакторе, въ течението на работитъ ни.

13 Августъ 1894 г.

Разградчанинъ.

Разградъ.

ВЪЗЧУГЪТЪ

Отъ нѣколко години насамъ почижда да пжтува въ страната една политическа *живиница*, която застрашава да прѣобърне Българскитъ народъ въ сгадо овце, въ прѣзрѣна сганъ, неспособна да има свободенъ и самостоятеленъ животъ. Длъжностъ е на публициста да привлече вниманието на неопытната интелигенция върху тая изва, за да можхъ се взе о врѣме мърки за прѣмахването ѝ, до като не е пустягла дълбоки корени въ социалното тѣло. Искаме да говоримъ за онова *позорно излизане около Двореца*, проявявано въ различни форми, което може да се върши само отъ хора съ робски вкусове. Не е осждително да се *уважава* единъ държавенъ глава, ако, разумѣва се, той заслужава това съ нравствения си животъ и строгото зачитание волята народна; но да му се *ниско уажда*, да се *излзи*, да се възвежда личността му въ степенъ на *култъ*, това е срамотно и достойно само за ония, които обичатъ да се ваятъ въ тинята на нравственнага мизерия.

А какво виждаме да става у насъ?

Слѣпо и окато се надпрѣварва да „подвъргне прѣдъ *стжпнѣ* на августейшия нашъ *господаръ* своитъ сърдечни поздравления и изречения на *вѣрнопоподанически* чувства“. И това дори и отъ бивши революционери! Какви сж тия *стжпи*, тоя *господаръ*, тия *вѣрнопоподанически* чувства, бе прѣзрени репгили? — Не знаете ли, че само *робѣтъ* има *господаръ* и пада прѣдъ *стжпитъ*, краката му? Не знаете ли, че, споредъ чл. 54 отъ Конституцията, вий сте граждани, подданици на Българското Княжество, а не на Княза?

Сумма българановци даватъ на дѣцата си името на Княза и минаватъ прѣзъ върволица унижения, за да се добижхъ съ кръстничеството Му, и то отъ чисто спекулантски съображения: единъ чиновникъ, който ималъ дѣте „Ферю“, бидейки уволненъ, прѣчакълъ Княза на пжтя, паднхъ на колѣнѣ и извикълъ: „Княже, кръщелничето Ви е гладно!“

Ний виждаме да изниква въ обществото единъ новъ институтъ, една сганъ *придворни* часовникари, аптекари, тютюнджии, бакалии, бербери и пр., които сж пълзели по коремъ, за да получатъ тая „тнгла за благородство“, съ цѣлъ да подбихъ клинтелата на съгражданитъ си.

Ний сме зрители на едно позорно наводнение отъ *хубави* чиновнически поздравителни телеграми, една отъ друга по бездушни и по челобитни.

Виждаме, че писатели, политици, министри, депутати безропотно се подлагатъ на една *ржкопльвена* процедура. Какъвъ нравственъ упадъкъ, каква печална деградация!

Виждаме да се измъняватъ въ ретроградна смисълъ хубавитъ демократически наредби на чл. 58 и 59 отъ Конституцията;

Виждаме да се отпускатъ за Двореца милиони свърхъ цивилната листа;

Виждаме, че общини, които постоянно *просятъ* помощи отъ Държавата за подържане на училищата си, надпръварватъ се да *подаряватъ* недвижимитъ си имоти Князю;

Най сетнѣ, виждаме, че едно Народно Събрание *потъква* Основния Законъ, взема отъ измънения и *блуденъ* народъ два милиона и половина златни гроша и ги подарява на едно дѣте. (То не е дѣте, то е Н. Ц. В. Прѣстононаследника, Князь Търновски. Р.), чийто *родители* сж *тол козъ богати*, че могатъ да закупятъ цѣла България. Български граждани! чуйте и запомняте добръ, че *миналата година консерваторо-сѣдинстическото болшинство*, за да *задръжи* получената, не отъ васъ, а отъ Княза, властъ, взе два милиона и половина златни гроша отъ *спестенитъ* ви сж *мъжа и цотъ пари и ги даде* на князовия синъ. Запомняте още, че, съ даряването Княза Бориса, извърши се едно *явно нарушение на Конституцията*. Последната не съдържа изрична наредба за това, но отъ тукъ никакъ не слѣдва, че не е забранено на Народното Събрание да прахосва по такъвъ начинъ държавнитъ приходи, защото Конституцията не се състои само отъ помъстениитъ въ неж членове, но и отъ ония обяснения и рѣшения, които сж дадени отъ Учредителното Събрание.

А ето каква е неговата воля по тоя прѣдмѣтъ. Проекта на Конституцията съдържаеше единъ *членъ* — 35, който гласеше така: „На Народното Събрание се дава право да *опредѣлява* дарове (дотации) на Княза изъ държавнитъ имоти“. На страница 194 отъ Протоколитъ на Учредителното Българско Народно Събрание ний намираме слѣдното: „Членъ 35, който гласи: „На Народното Събрание се *отхвърли едногласно*. Ето пъкъ основанието за това: „Основанъ това комиссията прѣдлага да се *изхвърли* съвсѣмъ чл. 35 по причина, че *Княжеството е блудно и че не се вижда никаква причина, защо да се остави на Народното Събрание едно такова право*“ (Вижъ стр. 11 отъ сжщитъ протоколи). Отъ тука става ясно дори и за слѣпцитъ, че на Народното Събрание е забранено отъ Основния Законъ да дава подаръци изъ държавнитъ имоти. Не ще и дума, че тая забрана е обща и не се отнася само до Княза, защото *блудността на Княжеството* не се мѣнява на спорѣтъ личността на дарения. Между тѣмъ, *интелигентното консерваторо-сѣдинстическо мнозинство съ аккламации* е *вотирало* закона за даряването Княза Бориса. Нѣщо повече дори: то забранило на оппозицията да говори по тоя въпросъ, съ което е извършило второ *потъпкване* на Конституцията, тъй като въ 87 си членъ, тя постановява, че „на прѣдставителитъ се дава *изпна свобода да обсъждатъ* нуждитъ на България, споредъ собственото си убѣждение и съвѣсть“, а въ 93 — че „*всѣкой членъ на събранието има право да изказва свободно своето мнѣние*“ . . . Четѣте и доказателствата на това:

„Прѣдсѣдателъ: Г-нъ Габровски има думата (гласове отъ болшинството: *Не желаемъ да го слушаме! Няма думата! Долю! К. П.*).

Никола Хр. Габровски: (Отъ трибуната) Ще слушате, защото . . . (Шумъ: Не се чува. — Гласове отъ лѣвицата: *Ще слушате. — Гласове отъ дѣсницата: Не желаемъ да слушаме!*) Г-да прѣдставители! (Гласове: *Няма да слушаме! Съ аккламации е прието. Долю!*)

Георги Даскаловъ: *Ний не желаемъ да се осквернява свещенната трибуна съ вашитъ говора рения.*

Никола Хр. Габровски: Ний сме пратени тукъ да говоримъ (гласове отъ болшинството: *Долю!*)

Георги Даскаловъ: Г-не Прѣдсѣдателю! Дайте на гласуване това прѣдложение *безъ да се говори.*

Прѣдсѣдателъ: Има направено прѣдложение да се приеме въпросното прѣдложение *съ аккламации*. Който го приеме да си вдигне ржката (Болшинство) Приема се.

Никола Хр. Габровски: Думата искамъ. Прѣдсѣдателъ: Г-нъ Габровски! Съжелявамъ, че не мож да Ви дамъ думата, защото *Събранието не Ви ѣ дава.*

Никола Хр. Габровски: Азъ протестирамъ противъ такова нахално прѣсканне народната пара. (Гласове: *Долю! Долю!*). Това е незаконно. Не е важна мушия България! Протестирамъ отъ името на монитъ избиратели. (Гласове отъ дѣсницата: *Долю! — Ржкопльскани отъ лѣвицата*). Ний сме пратени тукъ не да правиме подаръци и да некупуваме кръщенето съ пари (Гласове отъ дѣсницата: *Долю! Долю!*)

„Долю!“ „Долю!“

Викайте, г-да! Викайте до насига, защото съ туй давате високонадзидателенъ примѣръ за *свето почитание законитъ и изазение интереситъ на народа!* Да, това е проявление на благороденъ духъ за самостоятелност, това е гражданска доблестъ! Само помнѣте думитъ на велики Русео: „Les esclaves perdent tout dans leurs fers, jusqu'au désir d'en sortir.“

„Робитъ изгубватъ всичко въ веригитъ си, па дори и желанието си да излзатъ отъ тѣхъ“.

По Варненский Градский заемъ.

Общинското ни управление обявява вече, че рѣшението на съвѣта за сключаване 4,000,000 лева заемъ е било утвърдено и покани кредитнитъ учреждения да си направятъ прѣдложенията, аке желаятъ да сключатъ заемъ.

Тука му е мѣстото да споменемъ, че г. Д-ръ К. Стоиловъ при утвърждението на тоя заемъ се е ржководилъ отъ слѣпо партизанство, защото, ако не бѣше така, щѣше да утвърди рѣшението и на бившето оппозиционно кметство, което искаше да сключи 2½ милиона заемъ за сжщитъ тия цѣли, за които ще се сключи и тоя 4 милионенъ заемъ, обаче, официално отговори тогава, че нѣмало нужда отъ 2½ милиона лева, а да се сключало за 1½ милиона лева и сж дадали подъ търгъ прѣдприятията, та ако недостигне 1½ милиона лева, тогава можѣтъ да разръши и за повече. Сега какво виждаме? Утвърждава се не 2½ милиона заемъ, а 4 милиона! Отъ какво друго може да протече това, ако не отъ едно слѣпо партизанство?

Това само за свѣденіе, а да видимъ сега, при какви условия иска общината ни да сключи тоя заемъ.

Отъ лице, което е въ течението на тия работи, научихме се, че кметството ни е прѣдлагало на нѣкои банки да сключятъ *заема съ 6% годишна лихва и 90 емисии*. На първъ погледъ, като се сравнятъ тия условия съ ония на държавния ни заемъ, изглежда да сж доста згодни, но не трѣбва да се забрави при какви обстоятелства се сключи държавния ни заемъ и колко дупи се обогатихъ отъ него, противъ които всички въставахме; слѣдователно, неоспоримъ фактъ е, че когато се сключва единъ заемъ отъ хора, които иматъ общитъ ни интереси по горъ отъ своитъ частни, такъвъ заемъ винаги се сключва при много по легки условия. Нашата община, която нѣма никакви дългове и гарантира съ редовнитъ си приходи единъ такъвъ заемъ, може отъ всѣкъдъ да го направн съ по малка лихва и съ съвсѣмъ малка емисия, па ако щете и *al pari*.

За примѣръ, ще посочимъ на прѣписката, водена между бившето кметство и нѣкои банки за сключаване 1½ милиона лева заемъ. Отъ неж сж вижда, че условията, които се прѣдлагатъ за сключаване на тоя, сравнително много малкъ, заемъ, сж много по легки отъ сегашнитъ. Първитъ прѣдложения на нѣкои банки, за сключаване 1½ милионния заемъ, сж биле 6½ % годишна лихва *безъ никаква емисия*, *al pari*, като сж общали да намалятъ размѣра на лихвата, ако общината съгласи да сключи заемъ по голѣмъ отъ 2 милиона лева, защото облигациитъ на единъ заемъ отъ 1½ милионъ лева неможали да се продаватъ изъ борситъ, което много знача за банцитъ; вслѣдствие на това тогавашната община намѣрила за добръ да увеличи *заема на 2½ милиона лева*, но г. Д-ръ К. Сто-

иловъ, както казахме по горъ, не утвърди това рѣшеніе. Сега, кои сж причинитъ, които при- нуждаватъ това кметство да прѣдлага първоначално сключаваніето на единъ такъвъ голѣмъ заемъ съ 6% *лихва годишно и 90 емисии най-малко* и при воденіето на понататъшнитъ условия може да увеличи тия проценти, не можемъ да знаемъ, а да искажемъ прѣдположенията си, бо- нимъ се отъ Напанчевия законъ. Ние само на- мираме за умѣстно да съобщимъ на Варненци, които сж нагърбватъ съ тоя заемъ, каква сум- ма ще влзе въ общинската касса отъ тия 4,000,000 лева, ако той се сключи при горнитъ условия.

Слушайте! *Варненската община ще поди- не облигации за 4,000,000 лева, т. е. ще за- дължи всички Варненци съ таа сума, а ще по- лучи само 3,360,000 лева, тѣмъ 640,000 лева по малко отъ суммата 4,000,000 лева, за която ежегодно ще плаща лихви и амортизация. Отъ тия 640,000 лева, срѣщу лихвитъ за изрвата го- дина, ще плати 240,000 л., а 400,000-тихъ лева емисии ще задръжи за изплащаніе коммисси- онни. Чуваме ли 2,000,000 гроша се задръжатъ между другото и за коммиссионни.*

Като даваме гласностъ на всичко това, ние дигаме гласѣтъ си като граждани противъ сключаваніето на единъ заемъ при ука- занитъ по горѣ условия, защото нежелаемъ да видимъ Варненца икономически поробенъ, а на гърба му да се уговжватъ разни плѣхове, които, за да достигнатъ цѣльта си, сж въ поло- женіе да приематъ всѣкакви условия.

Варненци! Огварийте си очитъ, защото всичко това става на вашъ гърбъ и съ сключ- ваніе на тоя заемъ всѣкий единъ отъ Васъ мжжѣ, жена, дѣте, ще се задължи съ по 135 лева на глава. Мислѣте му! . . .

ТЕЛЕГРАМИ;

(Агенция Балканикъ)

Собия 25 н. с. — Командиря на втората Тракийска Дивизия телеграфира на Военното Министерство на 11/23 текуций, че на сжщия денъ, въ петъ часа сутренята, едно отдѣление отъ Турската войска, като искаше да вземе българския постъ Медеръ-Тепе до село Хвойна, на югъ отъ Пловдивъ, обяви огънь. Българския постъ, състоящъ отъ шестъ челолика, отговори. Стрѣ- личието трая повече отъ петъ часа. Турското отдѣление бѣше подпомогнито отъ значително число банибозуци. На десетъ часа и половина турцитъ се оттеглихъ, като оставихъ мнозина убити на българска територия. Българския постъ нѣма никаква загуба. Командиря на пограничната Дивизия събра на бързо 70 въоръжени резервисти отъ близкитъ села. На единъ часа и двадесетъ минути турцитъ обавиха отново огънь на близкия постъ Пилиафъ-Тепе, но тукъ стрѣ- бата останъ безъ резултатъ. Двѣ роти бѣхъ испратени отъ Пловдивъ на мѣстото. Военното Министерство испрати една бърза нота на Ми- нистерството на Външнитъ работи, като го моли да поднови постѣжикитъ си прѣдъ Портата, щото турското правителство да даде строги заповѣди на войскитъ си на границата, тъй като бъл- гарскитъ постове иматъ строги наставления да стрѣлжтъ на всѣки турски войникъ, който се яви отъ тази страна на границата.

Собия 25. — Управляющій Военното Ми- нистерство и Началникъ на Генералний Щабъ, Полковникъ Ивановъ замина вчера за Рила, по- виканъ отъ Княза. Тѣй като въ началото на кризата Полковникъ Ивановъ минаване за кан- дидатъ и наследникъ на Петрова, новината за по- вѣкването му произведе впечатление. Кръгъ- ветъ на Военното Министерство мислжтъ иѣ- това, че повикването на Полковника Ивановъ се отнася на първо мѣсто за окончателнитъ рѣ- шения на маневритъ, които ставатъ налѣжащи тѣй като маневритъ сж опрѣдѣлени за въ нача- лото на Септемврий и може би за положението по границата, върху което подробенъ ранортъ бѣше испратенъ на Княза. Увѣряватъ, че Г-нъ Ивановъ ще изисква мѣрка за да се тури край на неспособното положение на границата.

Цариградъ 25 н. с. — Портата прие из- общо прѣдложенията на посланицитъ. Въ тази минута посланицитъ иматъ събрание. Днесъ се

